

हृगयस्य भविष्यद्वाक्यानि ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ मन्दिरनिर्माणे निरुत्साहिजनानां तिरस्करणं ७ मन्दिरनिर्माणाय प्रवर्तनं १२ ईश्वरीयसाहाय्यस्य प्रतिज्ञा च ।

- १ दाराराजस्य द्वितीयवत्सरस्य षष्ठमासस्य प्रथमदिने विह्वलाया देशा-
ध्यक्षं श्रवटीयेलसुतं सिरुव्वाबिलं प्रति महायाजकं विद्वांसदक्षसुतं
येश्वर्यञ्च प्रति सदाप्रभोरिदं वाक्यं भाववादिना हृगयेन प्रादुरभूत्,
- २ वाहिनीनां सदाप्रभुरित्यं भाषते, यथा, इमे जना वदन्ति सदाप्रभो
- ३ र्गृहस्य कालोऽर्थतस्तन्निर्माणस्य समयोऽनुपस्थितः । अतो हृगयेन भाव-
- ४ वादिना सदाप्रभोरिदं वाक्यं प्रादुरभूत्, यथा, काष्ठफलकाच्छन्नकुड्य-
विशिष्टेषु खगृहेषु युष्माकं निवासनोपयुक्तः कालः किमुपस्थितः? इदं
- ५ गृहन्तूत्सन्नं तिष्ठति । अतएव वाहिनीनां सदाप्रभुरित्यं भाषते,
युष्माकं या गतिस्तस्यां मनोयोगो विधीयतां ॥
- ६ उवा बह्वेव युष्माभिः स्वल्पमानीयते गृहं ।
खादित्वा नाप्यते तृप्तिः पीत्वा न प्राप्यते सुखं ॥
वसनं परिधायापि शीतं नैव निवार्यते ।
भूतिं स्वीकृत्य सच्छिद्रे पृष्ठके धीयते भूतिः ॥

वचनं व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः । ७
 युष्माकं या गतिस्तस्यां मनोयोगो विधीयतां ॥
 गिरिमारुह्य काष्ठान्यानीय निर्मीयतां गृहं । ८
 तदानीं मम सन्तोषस्तस्मिन् वर्त्तिष्यते गृहे ।
 श्रीमांश्चाहं भविष्यामीति ब्रवीति सदाप्रभुः ॥
 बद्ध यूयमपैक्षध्वं तत्तु स्वल्पमजायत । ९
 युष्माभिर्गृह्यमानां तद् विध्वातं मया पुनः ॥
 कारणं किमिति ब्रूते वाहिनीनां सदाप्रभुः ।
 कारणं मम धामेदम् उत्सन्नं तद् वितिष्ठते ।
 किन्तु युष्माकमेकैकस्वरितः स्वगृहं प्रति ॥
 युष्माकमूर्द्ध आकाशस्तस्माद् वाष्पं न्यरोधयत् । १०
 आत्मोत्पाद्यानि शस्यानि भूतलञ्च न्यरोधयत् ॥
 अनावृष्टिं रमयाहता भूतले पर्वतेषु च । ११
 गोधूमे नवमद्ये च तैले सर्व्वफले भुवः ।
 मर्त्येषु पशुदन्दे च सर्व्वहस्तक्रियासु च ॥

तदा शल्टीयेलस्य पुत्रः सिरुब्बाबिलो यिहोषादकसुतो येशूयो १२
 महायाजकश्च प्रजानां कृत्स्नोऽवशिष्टांश्च खेश्वरस्य रवेऽवधाय हृग-
 यस्य भाववादिनो वाक्यानामनुवर्त्तिनो बभूवुः, यतस्तेषाम् ईश्वरः
 सदाप्रभुस्तं प्रेरितवान् प्रजाश्च सदाप्रभुतोऽविभयुः । ततः सदाप्रभो १३
 रूढो हृगयः सदाप्रभो दीप्तमनुष्ठाय जनान् जगाद, अहमेव युष्माभिः
 सार्द्धमस्मीति सदाप्रभो वचनं । अपरं सदाप्रभु र्ब्रह्मदाया देशाध्यक्षस्य १४
 शल्टीयेलसुतस्य सिरुब्बाबिलस्यात्मानं यिहोषादकसुतस्य येशूयस्य महा-
 याजकस्यात्मानञ्च प्रजानां कृत्स्नस्यावशिष्टांश्च आत्मनोऽपि जगाम, १५
 ततस्ते दाराराजस्य द्वितीयवत्सरस्य षष्ठमासस्य चतुर्विंशे दिवस आ-
 गत्य खेश्वरस्य वाहिनीगणाधिपस्य सदाप्रभो गृहे कर्म कर्तुमारोभिरे ।

२

२ द्वितीयोऽध्यायः ।

१ प्रथममन्दिराद् द्वितीयमन्दिरस्यैकवर्षस्य कृते तन्निर्माणे प्रजानां प्रवर्त्तनं १० पाप-
 कारणात् तेषां कर्मण्यप्रवृत्तिः २० सिरुब्बाबिलं प्रतीश्वरस्य प्रतिज्ञा च ।

अपरं सप्तममासस्यैकविंशे दिने हृगयेन भाववादिना सदाप्रभोरिदं १
 वाक्यं प्रादुरभूत्, यथा, त्वं ब्रह्मदाया देशाध्यक्षं शल्टीयेलसुतं सिरुब्बा- २

बिलं यिहोषादकसुतं येशूयं महायाजकं प्रजानामवशिष्टांश्चैतद् वक्तु-
 १ मर्हसि, यथा, यः प्रथमप्रतापयुक्तमेतद् गृहं दृष्ट्वांस्तादृशः को युष्माकं
 ४ मध्येऽवशिष्टोऽस्ति ? इदानीन्तु यूयं कीदृशं तत् पश्यथ ? युष्माकं दृष्ट्वां
 तत् किं नावस्तुवद् भाति ? तथापि, भो सिखब्बाबिल, त्वमिदानीं
 बलवान् भवेति सदाप्रभुराह; त्वञ्च भो यिहोषादकसुत येशूय महा-
 याजक, बलवान् भव; यूयञ्च, भो देशस्थाः सर्वजनाः, बलवन्तो भवतेति
 सदाप्रभुराह, कर्म कुरुत च, यतो युष्माभिः सार्द्धमहमस्मीति वाहि-
 ५ नीनां सदाप्रभुराह । मिसराद् युष्माकं निर्गमनकाले मयैतदेव वाक्यं
 युष्मभ्यं प्रतिश्रुतं, ममात्मा च युष्मन्मध्येऽवतिष्ठते; यूयं मभैथ ।

- ६ यतो हेतोरिदं ब्रूते वाहिनीनां सदाप्रभुः ।
 एककृत्व इतः पश्चात् खल्वकालेऽतिवाहिते ।
 कम्पयिष्याम्यहं व्योम धरामब्धिं स्थलं पुनः ॥
- ७ सकला एव जातीश्च कम्पयिष्याम्यहं तदा ।
 अभीष्टः सर्वजातीनां कैस्तु भस्मागमिष्यति ।
 प्रतापेन मयेदञ्च गृहं सम्पूरयिष्यते ।
 वचनं व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः ॥
- ८ सर्वरूप्यं ममैवास्ति सर्वस्वयं ममैव च ।
 वचनं व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः ॥
- ९ अस्य गेहस्य पूर्वस्मात् प्रतापाच्च महत्तरः ।
 एतस्यान्तिमकालीनः प्रतापः सम्भविष्यति ।
 वचनं व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः ॥
 एतस्मिन्नेव च स्थाने शान्तिं दीयिष्यते मया ।
 वचनं व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः ॥

- १० अपरं दाराराजस्य द्वितीयवत्सरस्य नवममासस्य चतुर्विंशे दिने
 ११ हृगयेन भाववादिना सदाप्रभोरिदं वाक्यं प्रादुरभूत्, यथा, वाहिनीनां
 १२ सदाप्रभुरित्यमाह, त्वं याजकानिमां शास्त्रीयशिक्षां पृच्छ, पश्य, यो जनः
 स्ववस्त्राञ्चले पवित्रमांसं वहति स यदि तेनाञ्चलेन पूषं सिद्धान्नं ब्राह्मा-
 १३ रसं तैलमपरं किञ्चन भक्ष्यद्रव्यं वा स्पृशेत् तर्हि तत् किं पवित्रं भवति ?
 १४ अत्र याजकाः प्रत्यवदन् तन्नैव पवित्रं भवति । हृगयः पुनः पप्रच्छ,
 शवकारणादशुचिः कोऽपि जनो यदि तेषां सर्वेषां मध्ये किमपि द्रव्यं
 स्पृशेत्, तर्हि तत् किमशुचिं भवति ? अत्र याजकाः प्रतिजगदुः

अशुचि भवति । तदानीं हृगय उत्तरं कृत्वा जगाद, मत्सम्मुखमियं १४
जातिस्तादृशी वंशोऽयञ्च तादृश इति सदाप्रभोः तेषां हस्तकृतं
सर्वकर्मपि तत्र तैस्तृष्टं सर्वनैवेद्यञ्च तादृशं, सत् सर्वमशुचि ।
अतोऽधुना यूयमद्यारभेतः पूर्वकालमध्यर्चतः सदाप्रभोः प्रासादे प्रस्तराणां १५
मिथः संयोगो यदा नाकारि तं कालमधि मनोनिवेशं कुरुष्वं । तस्मिन् १६
काले यदा कोऽपि विंशतिपरिमाणानामाशतः शस्यराशेः समीप-
मागच्छत् तदा केवलं दशपरिमाणान्यविद्यन्त, यदा च पञ्चाशद्भागान्
पूरयितुं द्वाद्धारसाधारस्य समीपमागच्छत् तदा केवलं विंशतिभागा
अविद्यन्त । अहं शस्यानां शुष्कत्वेन स्नानत्वेन च करकासारेण च युष्मा- १७
नाहनं, युष्माकं हस्तकृतं सर्वकर्मप्याहनं, तथापि यूयं मां नान्ववर्त्तध्व-
मिति सदाप्रभोः । यूयमद्यारभेतः पूर्वमतीतकालमधि मनोयोगं १८
कुरुष्वं, नवममासस्य चतुर्विंशदिनमारभ्य यूयं सदाप्रभोः प्रासादमूल-
स्थापनदिनस्योत्तरकालमधि मनोयोगं कुरुष्वं । कुशूले शस्यं किमग्नि- १९
यतः? द्वाक्षोऽम्बरजितवृक्षाणां मध्ये नैकोऽपि फलमुदपादयत् । पर-
न्वद्यारभ्याहमाशीर्वाद् करिष्यामि ।

अपरं मासस्य तस्मिंश्चतुर्विंशे दिने सदाप्रभो वाक्यं हृगयं प्रति १०
द्वितीयवारं प्रादुरभूत्, यथा, त्वं यिहृदाया देशाध्यक्षं सिरुब्बाबिलमिमां २१
कथां वद,

गगनं पृथिवीच्चाप्यहं कम्पयितुमुद्यतः ॥

तदा न्युज्जीकरिष्यामि राज्यसिंहासनान्यहं ।

२२

परजातीयराज्यानामुच्छेत्स्यामि पराक्रमं ॥

रथान् न्युज्जीकरिष्यामि तदारूढांश्च मानवान् ।

भूतले निपतियन्ति हयाश्चरोहिभिः सह ।

मिथो व्यापादितैरेव सङ्गुले खड्गचालने ॥

वाक्यन्तु व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः ।

२३

भो मद्दास सिरुब्बाबिल् शब्दीयेलस्य नन्दन ।

त्वां तदाहं ग्रहीष्यामीति ब्रवीति सदाप्रभुः ॥

मुद्रावच्च विद्यास्ये त्वां यतस्त्वं वरितो मया ।

वचनं व्याहरत्येतद् वाहिनीनां सदाप्रभुः ॥